

Rapport

Datum: 25 juli 2005

Rapportnummer: 2005/215

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) Hilversum:

hem niet tijdig op de hoogte heeft gebracht van de op zijn bezwaarschriften van 7 en 15 juli 2003 genomen beslissing;

hem per brief van 22 augustus 2003 heeft meegedeeld dat hij zijn klacht van 17 augustus 2003 opnieuw moet indienen als de bezwaarschriftprocedure is afgehandeld.

Beoordeling

Algemeen

1. Bij beschikking van 4 juli 2003 werd verzoeker door het UWV met ingang van 16 juni 2003 een loongerelateerde uitkering krachtens de Werkloosheidswet toegekend. Bij beschikking van 11 juli 2003 werd deze uitkering met ingang van 23 juni 2003 door het UWV beëindigd omdat verzoeker per deze datum het werk volledig had hervat.

2. Verzoeker maakte tegen de onder 1. genoemde beschikkingen van het UWV van 4 en 11 juli 2003 bezwaar bij brieven van 7 en 15 juli 2003.

3. In het kader van de hierop volgende bezwaarprocedure klaagde verzoeker er bij brief aan het UWV van 17 augustus 2003 over dat het UWV zonder enig overleg vooraf en zonder zijn instemming tot een gevoegde behandeling van de door hem afzonderlijk op 7 en 15 juli 2003 ingediende bezwaarschriften had besloten. Hij verzocht het UWV om de klachtenprocedure op te starten en vermeldde dit ook als onderwerp van zijn brief.

4. In antwoord op deze klachtbrief van 17 augustus 2003 deelde het UWV verzoeker bij brief van 22 augustus 2003 mee de klacht niet in behandeling te nemen. Als reden hiervoor voerde het UWV aan dat het niet mogelijk was naast de bezwaarprocedure tegelijkertijd ook een klacht in behandeling te nemen. De bezwaarprocedure had voorrang en diende eerst te worden afgerond. Als het bezwaar was afgehandeld, kon verzoeker nogmaals om behandeling van zijn klacht vragen.

5. Bij brief aan het UWV van 19 oktober 2003 tekende verzoeker vervolgens bezwaar aan tegen het uitblijven van een tijdige beslissing op de door hem op 7 en 15 juli 2003 ingediende bezwaarschriften. Naar aanleiding hiervan stuurde het UWV verzoeker een exemplaar toe van de beslissing welke reeds op 3 oktober 2003 met betrekking tot deze beide door hem ingediende bezwaarschriften zou zijn genomen.

6. Bij brief aan het UWV van 28 oktober 2003 klaagde verzoeker er bij het UWV onder meer over dat het UWV hem niet tijdig van de inhoud van de op zijn bezwaarschriften van 7 en 15 juli 2003 genomen beslissing op de hoogte had gebracht.

7. Vervolgens verzocht verzoeker het UWV bij brief van 2 november 2003 zijn klacht van 17 augustus 2003 alsnog in behandeling te nemen. Daarbij gaf verzoeker aan het feit dat het UWV eerder had besloten de klacht van 17 augustus 2003 niet in behandeling te nemen, tevens als klachtonderdeel opgenomen te willen zien.

8. Bij brief van 19 januari 2004 reageerde het UWV onder meer op de brief van verzoeker van 2 november 2003. De klacht van verzoeker dat zijn klacht van 17 augustus 2003 bij de eerdere beslissing van het UWV van 22 augustus 2003 niet in behandeling was genomen, werd daarbij niet betrokken. Ook de klacht met betrekking tot de niet tijdige bekendmaking van de ten aanzien van hem genomen beslissing op bezwaar bleef naar verzoeker toe onbeantwoord.

I. Ten aanzien van het tijdstip van bekendmaking van de beslissing op bezwaar van 3 oktober 2003

Bevindingen

1. Verzoeker deelde het UWV bij brief van 19 oktober 2003 mee nog steeds geen beslissing op de door hem ingediende bezwaarschriften van 7 en 15 juli 2003 te hebben ontvangen terwijl de hiervoor geldende wettelijke beslistermijn inmiddels was verstreken. In zijn brief van 28 oktober 2003 deelde verzoeker het UWV mee de beslissing op zijn bezwaarschriften in de week van 20 oktober 2003 te hebben ontvangen. Naar de mening van verzoeker was hij hierdoor niet tijdig op de hoogte gebracht van de inhoud van deze door het UWV ten aanzien van hem genomen beslissing op bezwaar en had de afhandeling van zijn bezwaren als gevolg hiervan niet op correcte wijze plaatsgevonden.

2. In zijn reactie op de klacht aan de Nationale ombudsman stelde het UWV de beslissing op bezwaar op 3 oktober 2003 te hebben verzonden hetgeen uit het registratiesysteem van de afdeling bezwaar en beroep zou blijken. Nadat verzoeker in zijn brief van 19 oktober 2003 had aangegeven deze beslissing niet te hebben ontvangen, werd deze hem vervolgens nogmaals door het UWV toegezonden. Of verzoeker de beslissing op bezwaar eerder had ontvangen, was daarbij voor het UWV niet met zekerheid vast te stellen.

3. Gevraagd naar een kopie uit het registratiesysteem, waaruit van een verzending van de bewuste beslissing zou blijken, stuurde het UWV de Nationale ombudsman een afschrift toe van een schermprint waarin de datum van 3 oktober 2003 als datum van verzending van de beslissing op bezwaar stond aangegeven. In aansluiting hierop deelde het UWV de Nationale ombudsman daarnaar gevraagd mee van mening te zijn dat uit het

registratiesysteem bleek dat de beslissing op bezwaar op 3 oktober 2003 was verstuurd. Het UWV gaf aan ervan verzekerd te zijn dat het registratieformulier correct was ingevuld door de administratief medewerker. In de map waarin het UWV kopieën van de verzonden beslissingen op bezwaar op datum bewaart, bevond zich ook een kopie van de beslissing op bezwaar met als stempeldatum 3 oktober 2003. Bij het opstellen van de beslissing wordt een sjabloon van een UWV brief gebruikt. In de beslissing wordt door het systeem de datum vermeld waarop de beslissing is aangemaakt. Na het opstellen wordt de beslissing verzonden door de administratie. Daarmee gaat een aantal administratieve handelingen gepaard zoals het versturen van de beslissing op bezwaar met een eventuele instructie naar de primaire afdeling. Omdat de beslissing in het algemeen na het aanleveren van de geprinte beslissing niet op dezelfde dag verstuurd wordt, voorziet de administratie de beslissing met een datumstempel van de juiste verzenddatum. Een kopie van de beslissing wordt onder meer in het dossier gedaan en een kopie wordt ook in een ordner op verzenddatum opgeborgen. De verzenddatum wordt ook in het registratiesysteem vermeld en na de verzending van de beslissing op bezwaar wordt de zaak administratief afgesloten. Het systeem Hulp en Informatie bij Processen (HIP) is op een aantal vooral ex-GAK vestigingen van het UWV het registratiesysteem voor bezwaar en beroep. Als een zaak is afgesloten in HIP kan alleen na heropening een datum verzending beslissing op bezwaar gewijzigd worden. De onderhavige zaak is afgesloten op 3 oktober 2003 en is niet heropend. In zoverre kan met zekerheid gesteld worden dat de beslissing op bezwaar destijds inderdaad op de datum die het systeem aangeeft, namelijk 3 oktober 2003, feitelijk verzonden is.

4. Door het UWV is vervolgens een kopie overgelegd van de desbetreffende beslissing op bezwaar waarop de datum van 3 oktober 2003 staat gestempeld als de datum van dagtekening.

Beoordeling

5. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat het UWV hem niet tijdig op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van de op zijn bezwaarschriften van 7 en 15 juli 2003 genomen beslissing.

6. Op grond van artikel 129 van de Werkloosheidswet (WW) (zie Achtergrond, onder 5.) diende het UWV binnen dertien weken na ontvangst van de door verzoeker ingediende bezwaarschriften hierop een beslissing te nemen. Met zijn beslissing van 3 oktober 2003 is het UWV binnen deze in artikel 129 WW geldende termijn gebleven.

7. Vervolgens diende het UWV op grond van artikel 7:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (zie Achtergrond, onder 1.) de door hem genomen beslissing aan verzoeker bekend te maken.

8. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Met betrekking tot de bekendmaking van een door een bestuursorgaan genomen beslissing brengt dit vereiste met zich mee dat deze zo spoedig mogelijk ter kennisneming van betrokkene wordt gebracht.

9. In dit verband is door het UWV gesteld dat de beslissing van 3 oktober 2003 ook op de datum van 3 oktober 2003 is verzonden. Verzoeker daarentegen heeft aangegeven de beslissing niet eerder dan in de week van 20 oktober 2003 te hebben ontvangen. Uit de brief van verzoeker aan het UWV van 19 oktober 2003 kan dienaangaande worden opgemaakt dat verzoeker op dat moment nog geen kennis droeg van de door het UWV op zijn bezwaarschriften genomen beslissing.

10. Voor zijn beoordeling in zaken als deze neemt de Nationale ombudsman als uitgangspunt dat bij niet-aangetekende verzending door een bestuursorgaan het risico van het niet kunnen aantonen dat een beslissing daadwerkelijk is verzonden in beginsel voor rekening komt van het bestuursorgaan. Dit betekent dat wanneer de geadresseerde aangeeft een bepaalde beslissing niet te hebben ontvangen, op het bestuursorgaan in beginsel de bewijslast rust om op andere wijze aannemelijk te maken dat de bewuste beslissing is verzonden. In navolging van de Centrale Raad van Beroep in onder meer zijn uitspraak van 25 februari 2005 (zie Achtergrond, onder 6.) is de Nationale ombudsman van oordeel dat het feit dat op de beslissing een stempel met 3 oktober 2003 is aangebracht en voorts in het geautomatiseerde systeem van het UWV is aangegeven dat de beslissing op die datum is verzonden, niet voldoende is om aan te kunnen nemen dat de beslissing op die datum is verzonden. Nu verzoeker heeft aangegeven de beslissing van 3 oktober 2003 niet eerder dan in de week van 20 oktober 2003 te hebben ontvangen, neemt de Nationale ombudsman op grond hiervan aan dat de beslissing eerst in de week van 20 oktober 2003 en daarmee meer dan zeventien dagen na dagtekening van de beslissing aan verzoeker is bekend gemaakt. Het UWV heeft daarmee de bekendmaking van deze beslissing niet voldoende voortvarend en daarmee niet in overeenstemming met het vereiste van voortvarendheid doen plaatsvinden.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het niet in behandeling nemen van de klacht van verzoeker van 17 augustus 2003

Bevindingen

1. In zijn brief aan het UWV van 2 november 2003 verzocht verzoeker het UWV zijn op 17 augustus 2003 ingediende klacht alsnog in behandeling te nemen alsmede beklaagde hij zich erover dat het UWV deze klacht eerder niet in behandeling had genomen. Naar de mening van verzoeker had de behandeling van de klacht ongeacht de bezwaarprocedure dienen plaats te vinden.

2. In zijn brief aan verzoeker van 22 augustus 2003 voerde het UWV als reden voor het niet in behandeling nemen van de bewuste klacht aan dat het niet mogelijk was om tegelijkertijd met een bezwaarprocedure ook een klacht in behandeling te nemen. De bezwaarprocedure had voorrang en diende eerste afgerond te worden.

3. In zijn reactie op de klacht en de hem hierover door de Nationale ombudsman gestelde vragen deelde het UWV de Nationale ombudsman mee dat in artikel 8 van het Klachtenreglement UWV 2002 de tekst van artikel 9:8 Algemene wet bestuursrecht (Awb) staat weergegeven. In de toelichting op artikel 8 van het Klachtenreglement staat vermeld dat de klacht apart naast het bezwaar in behandeling wordt genomen als de indiener dat uitdrukkelijk wenst. De ervaring had het UWV inmiddels geleerd dat de klachten van verzoeker doorgaans een mix waren van klachten over de inhoud van genomen besluiten en klachten over de handelwijze van de behandelend medewerker(s) van het UWV. Daarom was er in dit geval voor gekozen om verzoeker na de bezwaarprocedure aan te laten geven of hij afhandeling als klacht wenste.

Beoordeling

4. Verzoeker klaagt er tevens over dat het UWV zijn klacht van 17 augustus 2003 niet in behandeling heeft genomen doch hem in plaats daarvan heeft bericht dat hij opnieuw om behandeling van zijn klacht kon vragen indien de bezwaarprocedure was afgerond.

5. In hoofdstuk 9 van de Awb is een aantal minimumvereisten neergelegd waaraan klachtbehandeling door bestuursorganen dient te voldoen. De afdelingen 9.1.1 (algemene bepalingen, bestaande uit de artikel 9:1 tot en met 9:3) en 9.1.2 (de behandeling van klaagschriften, bestaande uit de artikelen 9:4 tot en met 9:12a) zijn dwingend recht. Dit betekent dat van deze bepalingen niet mag worden afgeweken. Bestuursorganen zijn wel vrij om extra voorschriften in hun eigen klachtregelingen op te nemen, met name als deze extra waarborgen voor de burger bevatten.

6. Artikel 9:8, eerste lid, van de Awb (oud) (zie Achtergrond, onder 1.) geeft aan in welke gevallen een bestuursorgaan niet verplicht is om een klacht te behandelen. Niet is gebleken dat ten aanzien van de onderhavige klacht een van de in dit artikel genoemde omstandigheden zich voordeed.

7. Zo behelst artikel 9:8 eerste lid, Awb (oud) geen bepaling die een bestuursorgaan van zijn verplichting tot klachtbehandeling ontslaat op het moment dat een klacht met een bezwaarprocedure samenvalt. Blijkens de Memorie van Toelichting op hoofdstuk 9 Awb (oud) (zie Achtergrond, onder 2.) is door de wetgever juist uitdrukkelijk voorzien dat zowel een klacht als een bezwaar wordt ingediend. Daarbij is aangegeven dat het bestuursorgaan de klacht volgens eenzelfde procedure kan behandelen als het bezwaar en beide in dezelfde procedure kan inbrengen. Tevens is een gesplitste behandeling van bezwaar en klacht mogelijk.

8. Ook het bepaalde in artikel 8 van de toelichting op het Klachtenreglement UWV 2002 (zie Achtergrond, onder 4.), waarop het UWV zich in zijn reactie aan de Nationale ombudsman beroept, is op de klacht van verzoeker niet van toepassing. Dit artikel handelt over het niet in behandeling nemen van klachten die betrekking hebben op beslissingen waartegen ook bezwaar gemaakt had kunnen worden en is daarmee identiek aan artikel 9:8, eerste lid, onder c, Awb (oud) (zie Achtergrond, onder 1.). Blijkens de Memorie van Toelichting (zie Achtergrond, onder 2.) beoogt deze bepaling oneigenlijk gebruik van de klachtprocedure te voorkomen voor situaties waarin het niet meer mogelijk is bezwaar te maken door het verstrijken van de daarvoor geldende termijn. Deze situatie was ten aanzien van verzoekers klacht niet aan de orde. Verzoeker had tijdig bezwaar aangetekend tegen de beschikkingen van het UWV van 4 en 11 juli 2003. Daarnaast beklagde verzoeker zich afzonderlijk over de gang van zaken tijdens de bezwaarprocedure. Van enige onduidelijkheid over de bedoeling van verzoeker met zijn brief van 17 augustus 2003 was daarbij geen sprake, nu hierboven "verzoek tot opstarten klachtenprocedure" stond vermeld.

9. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch worden gedragen door een kenbare motivering. Dit impliceert dat de motivering van een beslissing deze beslissing moet kunnen dragen.

10. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman heeft het UWV voor zijn weigering om de klacht van verzoeker van 17 augustus 2003 in behandeling te nemen redenen aangevoerd welke deze weigering op geen enkele wijze kunnen dragen en daarmee deze weigering ondeugdelijk gemotiveerd. Het UWV is hiermee in het motiveringsvereiste tekortgeschoten.

De onderzochte gedraging is op dit punt evenmin behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Hilversum, is

gegrond ten aanzien van:

het tijdstip van bekendmaking van de beslissing op bezwaar van 3 oktober 2003, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid;

het niet in behandeling nemen van de klacht van verzoeker van 17 augustus 2003, wegens schending van het motiveringsvereiste.

Onderzoek

Op 16 maart 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 15 maart 2005, van de heer T. te Hilversum, met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen Hilversum. Verzoeker had zich al eerder, bij brieven van 2 november 2003 en 22 januari 2004 tot de Nationale ombudsman gewend. Daarbij bleek dat het UWV de klacht van verzoeker niet volgens de wettelijke voorschriften voor klachtbehandeling had behandeld om welke reden het UWV werd verzocht hiertoe alsnog over te gaan. Naar aanleiding van de brief van verzoeker van 15 maart 2004 werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd het UWV een aantal specifieke vragen gesteld.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoeker en het UWV deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschriften van 2 november 2003, 22 januari 2004 en 15 maart 2004 gericht aan de Nationale ombudsman.

Brieven van verzoeker aan het UWV van 17 augustus 2003, 19 oktober 2003, 28 oktober 2003, 2 november 2003 (tweemaal), 30 december 2003 en 18 januari 2004 alsmede van het UWV aan verzoeker van 22 augustus 2003, 30 oktober 2003, 19 januari 2004 en 11 maart 2004.

Standpunt van het UWV van 6 oktober 2004 gericht aan de Nationale ombudsman.

Reactie van verzoeker van 19 november 2004 op het standpunt van het UWV.

Reactie van het UWV van 5 januari 2005 op de eerste nadere bevraging van de Nationale ombudsman.

Reactie van het UWV van 15 februari 2005 op de tweede nadere bevraging van de Nationale ombudsman.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Artikel 7:12, tweede lid

“De beslissing wordt bekendgemaakt door toezending of uitreiking aan degenen tot wie zij is gericht. Betreft het een besluit dat niet tot een of meer belanghebbenden was gericht, dan wordt de beslissing bekendgemaakt op dezelfde wijze als waarop dat besluit bekendgemaakt is.”

Artikel 9:8, eerste lid, zoals dit luidde tot 15 maart 2005

“1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;
- b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;
- c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden,
- d. waartegen door de klager beroep kan of kon worden ingesteld;
- e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,
- f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.”

2. Memorie van Toelichting bij hoofdstuk 9 Awb (oud) (Kamerstukken 25837 nr. 3)

Bladzijde 9/10

“...Indien door de klager bezwaar had kunnen worden gemaakt tegen de bestreden gedraging, maar deze dat niet heeft gedaan, behoeft het bestuursorgaan de klacht niet

meer te behandelen (artikel 9:8, eerste lid, onder c). Indien de mogelijkheid van bezwaar nog wel openstaat moet de klacht in behandeling worden genomen en is in beginsel dus een gecombineerde behandeling van klaag en bezwaarschrift mogelijk...”

Bladzijde 17/18

“...Ook is het mogelijk dat zowel een klacht als een bezwaar wordt ingediend. Het bestuursorgaan kan de klacht volgens eenzelfde procedure behandelen als het bezwaar, en zou dus beide in dezelfde procedure kunnen inbrengen. De regeling van klachtbehandeling is zodanig opgezet, dat het volgen van de regels voor de bezwaarschriftprocedure tevens aan de eisen voor klachtbehandeling tegemoet kan komen (...). Teneinde de voorkomen dat de klachtprocedure oneigenlijk wordt gebruikt door hen, die te laat zijn met het indienen van een bezwaarschrift, is in onderdeel c bepaald dat het bestuursorgaan niet verplicht is een klacht te behandelen indien zij een gedraging betreft waartegen bezwaar had kunnen worden gemaakt...”

3. Klachtenreglement UWV 2002

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen;

Gelet op hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht

Besluit:

(...)

Artikel 8 Niet verplicht in behandeling nemen

“1. UWV is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van dit reglement is behandeld, anders dan onder toepassing van artikel 6, eerste en tweede lid;
- b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;
- c. waartegen door de klager bezwaar, als bedoeld in artikel 1:5 eerste lid van de Awb, had kunnen worden ingesteld;
- d. waartegen door de klager beroep, als bedoeld in artikel 1:5 derde lid van de Awb, kan of kon worden ingesteld;
- e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,

f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.”

4. Toelichting op het Klachtenreglement UWV 2002

Artikel 8

“Dit artikel geeft met name aanleiding tot het niet in behandeling nemen van klachten die betrekking hebben op beschikkingen waartegen ook bezwaar had kunnen worden. Normaliter zal de persoon die het niet eens met de inhoud van een beschikking bezwaar kunnen en moeten maken om die beschikking aan te vechten. Het is dan niet wenselijk om toch nog een klachtenprocedure te kunnen volgen. Als, na navraag bij de indiener, blijkt dat een klacht (mede) als bezwaarschrift of een bezwaarschrift (mede) als klacht dient te worden aangemerkt wordt de klacht alleen apart in behandeling genomen als de indiener dat uitdrukkelijk wenst. Bijvoorbeeld wanneer er geklaagd wordt over een gedraging of een bejegening bij de voorbereiding van een beschikking. “

5. Werkloosheidswet (Wet van 6 november 1986, Stb. 1986, 566)

Artikel 129

“In afwijking van artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht beslist het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen binnen dertien weken na ontvangst van het bezwaarschrift. “

6. Uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 25 februari 2005, nr. 04/3464

De Centrale Raad van Beroep overwoog in deze uitspraak onder meer het volgende:

“De Raad merkt hierbij op dat het feit dat op het besluit een stempel met 19 mei 2003 is aangebracht en voorts in het geautomatiseerde systeem van gedaagde is aangegeven dat het besluit op die datum is verzonden, niet voldoende is om aan te kunnen nemen dat het bestreden besluit op die datum is verzonden.”